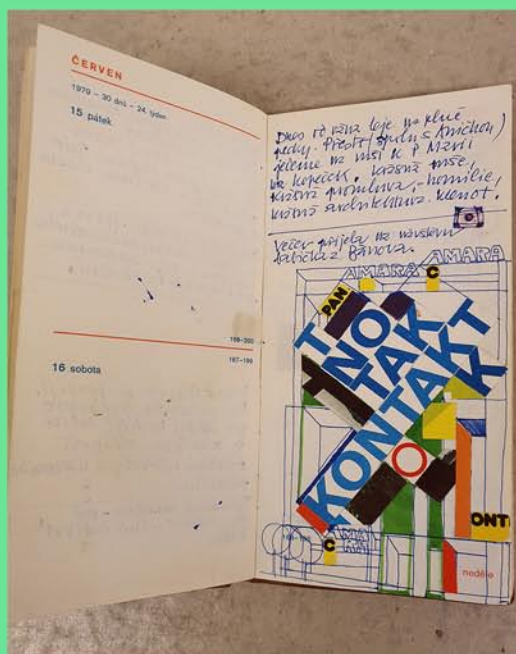

Deník si psalo mnoho významných osobností. Asi vás nepřekvapí, že mezi nimi nechybí ani umělci. Jejich deníky jsou často originálním uměleckým dílem, které má hodnotu literární, dokumentární a také výtvarnou. Podívejte se třeba na deník architekta Tomáše Černouška ze sbírek MUO. Tento architekt navrhoval především úpravy kaplí, kostelů nebo klášterů. Projektovat také betonový kalich vodojemu v Brně-Kohoutovicích.

Tomáš Černoušek: Ukázka z deníku, 1978–1979; ze sbírek MUO

Všimněte si, že v deníkových zápiscích se mohou mísit zmínky o obyčejných věcech s těmi, které jsou závažné. Tomáš Černoušek si v pondělí 18. ledna 1978 poznamenal, že se mu na návštěvě u rodičů dobře spalo a vzápětí zmiňuje těžký osud svého přítele, který se trápil v emigraci. Jindy si zapsal, že přší nebo že jej zaujala promluva na mši. A že přijela babička. Rukou psané zápisky spolu s fotografiemi nebo kresbičkami a výstřižky tvoří zajímavou koláž.

Emigrace znamená vynucený pobyt v cizině. Zpravidla bez možnosti návratu.

Během totalitního režimu v letech 1948–1989 odešlo z Československa asi 200000 lidí. Většinou je čekal těžký osud. A trápil je stesk po domově.

Výstižný je tento zápisek: „Naše smutky jsou jaksi plně naše – jsou svým způsobem konstruktivní.“

Kde se ten kamarád trápil? V emi... kdepak?

Jakože ze smutku může vzejít něco dobrého? Třeba deník? Nebo umění? Vyzkouším to.

AUTORKY:
NADEŽDA RAJDUŠOVÁ
PETERA ŠOBAŇOVÁ
PAVLA BAŠTANOVÁ

